

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Τα μνημεία της πίστεώς μας δεν είναι απλά αξιοθέατα, είναι χώροι θείας παρουσίας”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

“Όσο ζω και αναπνέω, δεν θα παύσω να προσέρχομαι ως ταπεινός ικέτης και προσκυνητής στα θεία ενδιαιτήματα της Εκκλησίας και του Γένους στην Αγιοτόκο Μικρά Ασία, τον Πόντο, στην Ανατολική Θράκη”, είπε η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, σε ομιλία του, σήμερα, 11 Σεπτεμβρίου 2026, υποδεχόμενος στο Φανάρι τους συμμετέχοντες στο Προσκυνηματικό Οδοιπορικό στην Πόλη, την Προύσα και τη Νίκαια, το οποίο διοργάνωσε το Συνοδικό

Γραφείο Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την εκτίμησή του για την προσφορά του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων, στην υπόθεση των Ιεραποδημιών και του καλώς εννοούμενου θρησκευτικού Τουρισμού, ο οποίος, πρόσθεσε, είναι ένα πολυδιάστατο φαινόμενο, με σοβαρές κοινωνικές, πολιτισμικές, πνευματικές και οικονομικές παραμέτρους.

“Πιστεύουμε ότι ο υγιής θρησκευτικός τουρισμός ποτέ δεν είναι μόνον ταξίδι αναψυχής. Αυτό δεν το επιτρέπουν τα ίδια τα μνημεία, στα οποία εισέρχονται οι επισκέπτες. Η ιερότητα του χώρου των ναών και των μοναστηριών, τα έργα της δοξολογικής τέχνης, το όλον ήθος και το πνεύμα του τόπου που στεγάζει ή εστέγαζε αφιερωμένη στον Θεό ζωή, όλα αυτά μετατρέπουν τον επισκέπτη σε προσκυνητή. Γρήγορα, η επιπόλαιη γνωριμία με τα μνημεία γίνεται επιθυμία για μετοχή στην αλήθεια των πραγμάτων, στις ιστορικές περιπέτειες του Γένους, που είναι άρρηκτα δεμένες με την Ορθόδοξη χριστιανική ταυτότητά του, μετοχή στις υπέροχες παραδόσεις μας.

Είναι αδύνατον να διανοηθούμε ότι ένας Ορθόδοξος Χριστιανός εισέρχεται σε ένα μοναστήρι και δεν νοιώθει την «καλήν αλλοίωσιν», ψυχικό συγκλονισμό, δεν αισθάνεται ότι βρίσκεται σε χώρο αγιασμένο. Τα μνημεία της πίστεώς μας δεν είναι απλά αξιοθέατα. Είναι χώροι θείας παρουσίας, προσευχής και ικεσίας, πνευματικής και ψυχικής ανάτασης. Τα πάντα αναδίδουν ευωδία πνευματικήν, δημιουργούν κατάνυξη, ακτινοβολούν μυστικό φως, διακηρύττουν την ευεργετική παρουσία και τη χάρη του Θεού της αγάπης. Όλα τα μνημεία και τα προσκυνήματά μας είναι μία θεολογική και πολιτισμική γλώσσα, η οποία αποκαλύπτει την άυλη κληρονομιά του Γένους, το ορθόδοξο φρόνημα, την αλήθεια της τέχνης, την προτεραιότητα της σχέσης, τον «πολιτισμό του προσώπου»».

Ο Παναγιώτατος, στη συνέχεια, τόνισε:

“Στην ιεραποδημία σας αυτή θα συναντήσετε και εσείς το ίδιο ήθος, το ίδιο πνεύμα. Αν και δεν υπάρχουν πλέον τα εξωτερικά «μεγαλεία» του Γένους στα μνημεία μας, υπάρχει το αιώνιο παρόν της Αλήθειας. Κι αν δεν συναντούμε σήμερα στην αγιοτόκο Μικρασιατική γη τις ακμάζουσες κοινότητές μας, τα ευαγή ιδρύματα, τις ενορίες και τα μοναστήρια, βρίσκουμε παντού το αποτύπωμα της Ρωμιοσύνης, τα ανεξίτηλα ίχνη και τη σφραγίδα της, που μαρτυρούν και διαλαλούν παρουσία αιώνων και χαρίζουν ζωτικές αποκαλύψεις σε όλους τους προσκυνητές,

όσες φορές κι αν έλθουν σε αυτόν τον ασύγκριτο τόπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα βήματα των ευσεβών προσκυνητών οδηγούνται στα μνημεία μας, σαν να τα ελκύη μία αγία δύναμις. Και όταν οι προσκυνητές φθάσουν, γεύονται τα νάματα της αιωνιότητας, ακούουν άρρητα ρήματα, υφίστανται εσωτερική ανακαίνιση, αισθάνονται σαν να έχουν επιστρέψει, μετά από μακροχρόνια απουσία εν τη ξένη, στον πατρικό οίκο. Είναι η χάρις του Θεού, παρουσία ζώσα και ζωοποιός, που ενεργεί. Και οι εικόνες που απέμειναν στα προσκυνήματά μας, έστω και αλλοιωμένες από βέβηλο ανθρώπινο χέρι, εκφράζουν ακέραιη τη θεία φιλανθρωπία, ολόκληρη την πίστη μας, ανόθευτη την ελπίδα μας.

Δηλώνω και ενώπιόν σας, ότι, με τη βοήθεια του παντελεήμονος Θεού, όσο ζω και αναπνέω, δεν θα παύσω να προσέρχομαι ως ταπεινός ικέτης και προσκυνητής στα θεία ενδιαιτήματα της Εκκλησίας και του Γένους στην Αγιοτόκο Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Ανατολική Θράκη. Όταν τελούμε τις Ιερές Ακολουθίες στους αναστηλωμένους ή ερειπιώδεις ναούς μας, αισθανόμεθα ότι οι ψυχές των ευσεβών προγόνων μας, οι οποίοι αναπαύονται στα άγια αυτά χώματα και προσδοκούν ανάστασιν νεκρών, σκιρτούν και αγάλλονται μαζί μας, συμψάλλουν το «Χριστός Ανέστη» και το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ». Αυτό που αισθάνονται οι προσκυνητές εδώ, δεν είναι απλή συγκίνηση και κατάνυξη. Είναι αποκάλυψη της θείας μεγαλοσύνης και ευσπλαχνίας.

”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στη σημασία που έχει η νέα γενιά να μην ξεχνά τις ρίζες της, τον πολιτισμό, τις αξίες και τις παραδόσεις του Γένους, και να επισκέπτεται την Πόλη και τις αλησμόνητες πατρίδες.

“Όταν απευθυνόμαστε προς γονείς και διδασκάλους, κάνουμε πάντα έκκληση να διδάσκουν στη νέα γενιά τις παραδόσεις και τις αξίες του Γένους, για να μη λησμονήση τις ρίζες της και να αισθάνεται υπερήφανη για όσα τιμαλφέστατα κληρονόμησε από τους προγόνους της. Χαιρόμεθα, όταν καλωσορίζουμε, εδώ στην Πόλη και στις αλησμόνητες πατρίδες, νέους και νέες, πάντοτε με τη βεβαιότητα ότι και όσοι ήλθαν ως επισκέπτες, θα γίνουν προσκυνητές, ότι το ταξίδι θα γίνη Ιεραποδημία.”

Προηγουμένως, χαιρετισμό απηύθυναν ο Αντιπρόεδρος του Συνοδικού Γραφείου Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Γεώργιος, ο Γραμματέας αυτού Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων Κατραμάδος, και η Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (ΕΟΤ) Ευγεν. κ. Άντζελα Βαρελά.

Παρέστησαν οι συμμετέχοντες στο Προσκυνηματικό Οδοιπορικό Σεβ. Μητροπολίτες Ζακύνθου κ. Διονύσιος, Άρτης κ. Καλλίνικος, Ελασσώνος κ. Χαρίτων και Καρπενησίου κ. Γεώργιος, και κληρικοί και λαϊκοί εκπρόσωποι Ιερών Μητροπόλεως της Εκκλησίας της Ελλάδος που ασχολούνται με τις προσκυνηματικές περιηγήσεις.

Αμέσως μετά, παραδοσιακά χορευτικά συγκροτήματα χόρεψαν προς τιμήν του Παναγιωτάτου.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

